

- 2) Czy należy uznać, że skierowanie pracownika tymczasowego na okres nieprzekraczający 55 miesięcy nie jest „tymczasowe” w rozumieniu art. 1 dyrektywy 2008/104?
- 3) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze lub drugie powstają następujące dodatkowe pytania:
- 3.1. Czy pracownikowi tymczasowemu przysługuje roszczenie o nawiązanie stosunku pracy z przedsiębiorstwem użytkownikiem, nawet jeśli prawo krajowe nie przewiduje takiej sankcji przed dniem 1 kwietnia 2017 r.?
- 3.2. Czy przepis krajowy, taki jak § 19 ust. 2 Arbeitnehmerüberlassungsgesetz (niemieckiej ustawy w sprawie zasad kierowania do pracy tymczasowej), jest sprzeczny z art. 1 dyrektywy 2008/104, jeżeli po raz pierwszy od dnia 1 kwietnia 2017 r. ustanawia on maksymalny indywidualny okres skierowania wynoszący 18 miesięcy, lecz wyraźnie nie uwzględnia okresów poprzedzających skierowanie, gdyby przy uwzględnieniu tych wcześniejszych okresów skierowanie należało uznać za niemające charakteru „tymczasowego”?
- 3.3. Czy rozszerzenie indywidualnego maksymalnego okresu skierowania może zostać pozostawione uznaniu stron układu zbiorowego pracy? W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej: czy dotyczy to również tych stron układu zbiorowego pracy, które są właściwe nie w zakresie stosunku pracy danego pracownika tymczasowego, lecz w zakresie sektora przedsiębiorstwa użytkownika?

(¹) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/104/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie pracy tymczasowej (Dz.U. 2008, L 327, s. 9).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Högsta förvaltningsdomstolen (Szwecja) w dniu 9 czerwca 2020 r. – Skatteverket / Skellefteå Industrihus Aktiebolag

(Sprawa C-248/20)

(2020/C 279/45)

Język postępowania: szwedzki

Sąd odsyłający

Högsta förvaltningsdomstolen

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: Skatteverket

Druga strona postępowania: Skellefteå Industrihus Aktiebolag

Pytania prejudycjalne

Czy zgodna z dyrektywą VAT (¹), w szczególności z jej art. 137, 168, 184–187, 189 i 192, jest sytuacja, w której właściciel nieruchomości, który skorzystał z opcji opodatkowania w związku z wzniesieniem budynku i który odliczył podatek naliczony w związku z nabyciem dotyczącym projektu budowlanego, musi natychmiast zwrócić całkowitą kwotę podatku naliczonego, powiększoną o odsetki, z tej przyczyny, że zobowiązanie podatkowe wygasa na skutek zaprzestania realizacji projektu budowlanego przed ukończeniem budynku, a co za tym idzie nie dochodzi do rozpoczęcia wynajmu?

(¹) Dyrektywa Rady 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. 2006, L 347, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Hamburg (Niemcy) w dniu 10 czerwca 2020 r. – CY / Eurowings GmbH

(Sprawa C-252/20)

(2020/C 279/46)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Amtsgericht Hamburg